

Váš dopis zn.

Ze dne

Naše zn. 12593/2021-SŽ-GŘ-O25

Listů/příloh 4/0

Vyřizuje Ing. Tomáš Drvota

Telefon +420 972 235 775

Mobil +420 725 345 959

E-mail drvota@spravazeleznic.cz

Datum 19. ledna 2021

Vážený pan

David Koňářík

Za Mlýnem 1724

Hostivice

253 01

ID DS: <e79s38m>

ROZHODNUTÍ

Správa železnic, státní organizace, se sídlem Praha 1-Nové Město, Dlážďená 1003/7, 110 00, IČO 709 942 34, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, odd. A, vložka 48384, je povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen InfZ), rozhodla o žádosti ze dne 27. listopadu 2020 pana Davida Koňáříka, nar. 15. ledna 2001, trvale bytem Za Mlýnem 1724, 253 01 Hostivice (dále jen žadatel), o poskytnutí:

- 1) Aktuální polohy (t.j. čas odjezdu z poslední stanice/příjezdu do aktuální stanice, aktuální zpoždění) ve strojově čitelném formátu formou on-line přístupu
 - a) vlaků osobní dopravy
 - b) vlaků nákladní dopravy
 - c) ostatních vlaků (m.j. soupravových vlaků)
- 2) Historické údaje o jízdě (t.j. plánované a reálné časy příjezdu/odjezdu pro všechny stanice, kterými vlak projížděl) ve strojově čitelném formátu formou on-line přístupu
 - a) vlaků osobní dopravy
 - b) vlaků nákladní dopravy
 - c) ostatních vlaků (m.j. soupravových vlaků)

Poskytnutím informace "formou on-line přístupu" je v žádosti myšleno poskytnutí buď sdílením dat prostřednictvím rozhraní informačního systému nebo umožněním dálkového přístupu k informaci (dle § 4a, odst. (2) zákona č. 106/1999 Sb.)

ROZHODNUTÍ O ODMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI

Správa železnic, státní organizace, jako povinný subjekt podle § 2 InfZ, ve věci nového projednání žádosti o poskytnutí informací, kterou Správní železnic, státní organizace, obdržela dne 27. listopadu 2020 od žadatele, rozhodla takto:

Bod 1) žádosti se v souladu s § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) InfZ odmítá.

Bod 2) žádosti se v souladu s § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 2 odst. 4 InfZ odmítá.

ODŮVODNĚNÍ

Správa železnic, státní organizace, posoudila žádost žadatele doručené dne 27. listopadu 2020, v níž žadatel požaduje poskytnutí výše uvedených informací. Správa železnic, státní organizace, dospěla k názoru poskytnutí požadovaných informací omezit a dne 23. prosince 2020 odmítla poskytnutí informace rozhodnutím čj. 89087/2020-SŽ-GR-O25.

Žadatel se s rozhodnutím povinného subjektu neztotožnil a prostřednictvím povinného subjektu podal odvolání, čj. 849/2021-SŽ-GR-O25, které bylo postoupeno nadřízenému orgánu.

Nadřízený orgán vrátil žádost k novému projednání, vedenou pod čj. 849/2021-SŽ-GR-O25.

Jako povinný subjekt je Správa železnic, státní organizace, povinna postupovat dle § 15 odst. 1 InfZ, tedy „pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti“. Dle ustanovení § 12 InfZ je Správa železnic, státní organizace, povinna provést všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření.

K bodu 1)

Správa železnic, státní organizace, znovu posoudila žádost žadatele v bodě 1) a i s ohledem na právní názor nadřízeného orgánu, uvedeného v rámci rozhodnutí o odvolání, konstatuje, že trvá na názoru, že požadované informace není možné tak, jak je žadatelem požadováno, poskytnout. K uvedenému Správa železnic, státní organizace, opakovaně uvádí, že požadované informace jsou součástí informačního systému provozování dráhy. Informace o aktuální poloze konkrétních vlaků je pouhou součástí informace o vlaku jako celku, přičemž jednotlivé dílčí informace není možné jednoduchým způsobem v informačním systému oddělit tak, aby je bylo možné žadatelem určeným způsobem v rámci vyřízení žádosti poskytnout. Aby mohl povinný žadatel vyhovět, musel by povinný subjekt vytvořit nové rozhraní informačního systému. Dle komentářové literatury pak *„vytvoření rozhraní informačního systému za účelem vyhovění žádosti by zřejmě vždy představovalo nepřiměřenou zátěž...“* (JIROVEC, Tomáš. § 4a [Poskytování informací na žádost]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 256), přičemž povinnému není znám zákonný předpis, z něhož by povinnému subjektu plynula povinnost poskytovat požadované informace požadovaným způsobem.

Zmíněný celek informací o jedoucím vlaku neobsahuje jen informace, které jsou o jeho jízdě ukládány Správou železnic, státní organizací, ale také množství informací, které vkládá do informačního systému třetí strana, konkrétně určitý dopravce. Správa železnic, státní organizace, nedisponuje souhlasem jednotlivých dopravců o poskytování jimi vkládaných informací. Do informačních systémů tak vkládají informace též třetí strany – dopravci, jejichž souhlasem s poskytováním jimi vkládaných informací povinný subjekt nedisponuje. Většina dopravců není právníckými osobami uvedenými v § 2 písm. a) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů a nenakládá tedy s veřejnými prostředky, nelze tedy než uzavřít, že jelikož dotčené informační systémy obsahují údaje vložené výše zmiňovanými subjekty, nelze uvedený celek informací poskytnout. S ohledem na uvedené lze shrnout, že jelikož se jedná o informace, které vznikly bez použití veřejných prostředků a které byly předány osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí, nezbyvá než požadovaný přístup k informacím v souladu s § 11 odst. 2 písm. a) odmítnout.

V závěru tedy uvádíme, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, ale tyto informace jsou součástí většího celku a jejich vyjmutí by pro povinný subjekt představovalo nepřiměřenou zátěž, a proto a s ohledem na výše uvedené nelze informaci poskytnout jako celek. Byť si pak je povinný vědom ustanovení § 4a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., dle něhož pokud je požadovaná informace součástí většího celku a její vynětí by bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, poskytne povinný subjekt takový celek v souladu s tímto zákonem, nelze

uvedeným způsobem postupovat, když, jak bylo uvedeno, protože větší informační celek obsahuje i údaje, které dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. jsou z poskytování vyloučeny.

Správa železnic, státní organizace, v závěru opakovaně uvádí, že data o aktuální poloze vlaku veřejné osobní dopravy a časech průjezdů jednotlivými body trasy vlaku, jsou veřejně k dispozici prostřednictvím aplikace GRAPP (<https://grapp.spravazeleznic.cz/>). Tuto aplikaci Správa železnic, státní organizace, poskytuje široké veřejnosti zcela nad rámec svých zákonných povinností.

K bodu 2)

Správa železnic, státní organizace, dále posoudila bod 2) žádosti. Správa železnic, státní organizace, předně konstatuje, že historické informace požadované žadatelem nejsou k dispozici jakoukoli on-line formou. Požadované, tedy historické, informace jsou průběžně ukládány do datových skladů. Před touto procedurou jsou data očištěna od údajů, které Správa železnic, státní organizace, pro svoji činnost již nebude potřebovat, a dále jsou tato data komprimována a uložena. V případě potřeby tato data pak Správa železnic, státní organizace, s vyšší mírou zátěže, musí opětovně obcerstvit a netriviálními metodami sestavovat do podoby potřebné pro účel stanovený činností Správy železnic, státní organizace.

Správa železnic, státní organizace, k danému uvádí, že rozsah požadovaných informací je velmi široký. S ohledem na skutečnost, že žadatel ve své žádosti výslovně požaduje přístup k historickým informacím pomocí rozhraní informačního systému, nepovažovala Správa železnic za nutné vyzvat žadatele k upřesnění žádosti a zabývala se toliko možností poskytnutí informací pomocí rozhraní informačního systému, jak to žadatel požaduje.

Správa železnic, státní organizace, konstatuje, že historická data nejsou ve formátu požadovaném žadatelem, tedy buď formou sdílení pomocí rozhraní informačního systému, nebo umožněním dálkového přístupu, dostupná a bylo by nutné každou individuální informaci znovu vytvořit a učinit ji nově součástí většího informačního celku, který žadatel požaduje a který neexistuje. Díky vývoji informačních systémů a postupnému zpřesňování struktury ukládaných informací mají historická data v čase různou strukturu. Zároveň Správa železnic, jak již uvedla dříve, ukládá do datových skladů různé informace a to jednak na základě legislativních požadavků, ale také na základě předpokladu budoucího možného využití konkrétních dat. Informace a jejich struktura k jednotlivým jízdám vlaků se tedy může více či méně lišit. Správa železnic, státní organizace, zdůrazňuje, že vytvořením informace se v tomto konkrétním případě nemyslí pouhé sestavení informace z dostupných zdrojů, ale zejména nutnost vyhledání parciálních částí informace v datových skladech, její dekomprimace a obcerstvení a následné sestavení do potřebné podoby, s čímž je spojeno přetváření dostupných informací a datových struktur do unifikovaného systematizovaného celku, když, jak bylo naznačeno, historická data v podobě, jak žádá žadatel, neexistují. Reálně tedy, pokud by měl povinný žadosti v rozsahu bodu 2 vyhovět, musel by vytvořit nový informační systém, který by obsahoval data dle obecného požadavku žadatele. Zde plně v souladu s v rámci odůvodnění k bodu 1 uvedeným platí, že dle komentářové literatury pak „vytvoření rozhraní informačního systému za účelem vyhovění žádosti by zřejmě vždy představovalo nepřiměřenou zátěž...“ (JIROVEC, Tomáš. § 4a [Poskytování informací na žádost]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 256), přičemž povinnému není znám zákonný předpis, z něhož by povinnému subjektu plynula povinnost poskytovat požadované informace požadovaným způsobem. Správa železnic tedy zdůrazňuje, že není možné prostým vyhledáváním, natož snad jakoukoli automatizovanou rutinou, na základě dotazu získat požadovanou informaci, neboť samotnou existenci požadované informace je třeba po oživení z datového skladu ověřit a v případě její existence sestavit do požadované podoby, přičemž formát historických dat se s ohledem na vývoj ukládání dat může lišit a zároveň samotné posuzování obsahuje též nutnost před případným poskytnutím vyloučení ochrany dané

informace jiným ustanovením InfZ, jiným právním předpisem nebo omezením na základě smluvního vztahu mezi Správou železnic a konkrétním dopravcem.

Nad to pak, opět plně v souladu s v rámci odvodnění bodu 1 uvedeným, žadatel v rámci bodu 2 žádá o totožné údaje, jako v rámci bodu 1, pouze historické, tedy nikoli aktuální, typově jde o informace téhož druhu a i v případě, že by snad povinný vytvořil dnes neexistující větší informační celek, když bez tohoto by reálně bylo nemožno informace poskytnout a právě o přístup do tohoto dnes neexistujícího informačního celku žadatel žádá, i pak by musel vážit, zda neexistují překážky dle InfZ, které by bránily přístup do většího informačního celku poskytnout, když bez takových informací by reálně větší informační celek (byl-li by vytvořen bez informací, které poskytnout nelze) neměl žádnou informační hodnotu. Jak je dovozeno v rámci bodu 1, informační celek by nutně obsahoval informace, které by nebylo možno poskytnout - pokud by povinný vytvořil větší informační celek bez toho, aby obsahoval neposkytnutelné informace, neměl by takový větší informační celek žádnou informační hodnotu a nad to, není povinností povinného, takový informační celek k žádosti žadatele tvořit. Ani vyhovění žádosti vytvořením nového informačního systému, což nepochybně není povinností povinného, by tak nebylo s to vyhovět žádosti žadatele, když systém nutně obsahuje i informace, které nelze žadateli vydat, když tyto informace tvoří často jádro informačního systému.

S ohledem na § 2 odst. 4) InfZ, kdy se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací přičemž vyhovění žádosti by reálně znamenalo nutnost vytvoření dnes neexistujícího informačního systému, Správa železnic, státní organizace, žádost žadatele v bodě 2) odmítá.

S ohledem na výše uvedené a ve spojení s teorií (k tomu např. Furek, Rothanzl, Jirovec. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. C.H.Beck, Praha 2016, s. 769) a praxí (k tomu např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. dubna 2008, čj. 2 As 71/2007-56: „Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7–11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“) nelze proto žádosti vyhovět, a to z důvodu faktické neexistence informace.

Se zřetelem na veškeré výše uvedené skutečnosti Správa železnic, státní organizace, shledala, že informace požadované v žádosti, nelze žadateli poskytnout a rozhodla proto dle § 15 InfZ tak, jak je uvedeno ve výroku a v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí může žadatel podle ust. § 16 InfZ a § 83 odst. 1 a násl. správního řádu podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Úřadu pro ochranu osobních údajů, a to podáním učiněným u Správy železnic, státní organizace.

--- podepsáno elektronicky ---

Mgr. František Chabičovský
vedoucí oddělení drážního práva a legislativy